№ 16. Piątek 20. Stycznia 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego Excelencya Namiestnik Galicyi mianował akcesistów namiestnictwa *Edwarda Czerwonkę* i *Antoniego Knihinickiego* oficyałami namiestnictwa, a dyurnistów *Adolfa Kainatha* i *Franciszka Wagnera* akcesistami namiestnictwa.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 17. stycznia 1864.

(Z urzędowej części „Krakauer Zeitung")

Tutejszy właściciel domu pan Maurycy *Baruch* kawaler orderu Franciszka Józefa z powodu tego przez najwyższą łaskę Jego c. k. Apostolskiej Mości udzielonego mu wyszczególnienia, ofiarował na rzecz istniejącej tu fundacyi Arcyksiecia Rudolfa ku wspieraniu ubogich przemysłowców dwa galicyjskie listy zastawne w wartości nominalnej 600 złr. m. k., które d. 13. b. m. w domu handlowym Maurycego *Blau* za 456 zł. 68 c. w. a. zmieniono, i ta kwota natychmiast fundacyi Arcyksięcia Rudolfa przekazana została.

Ten czyn szlachetny, ku podniesieniu dobroczynnych zakładów naszego miasta zamierzający, podaje magistrat z wyrazem najzupełniejszego uznania do wiadomość powszechnej.

Magistrat c. k. miasta stołecznego.

Kraków, 17. stycznia 1865.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 20. stycznia. Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych rady państwa interpelował Giskra o powody stanu oblężenia w Galicyi. Przy obradach nad sprawozdaniem komisyi do kontroli długów państwa zapadła uchwała, ażeby nieumorzenie długów depozytowych w roku 1863, ogłoszone zostało naruszeniem ustawy finansowej. Minister finansów Plener oświadczył, że sprawy depozytowe należą do wewnętrznego zarządu kas, i dodał: Rząd rozważa i ocenia oświadczenia, wchodzi w życzenia rady państwa, nie może jednak takim uchwałom przyznawać decydującego skutku.

Znaczna liczba deputowanych uchwaliła wieczorem przedłożyć na najbliższem posiedzeniu izby deputowanych wniosek względem ustanowienia komisyi, któraby rozważyła wczorajsze oświadczenie ministra Plenera w parlamencie i zdała sprawę o niem.

„Gazeta wiedeńska" ogłasza reskrypt cesarski do Bana Kroacyi, który wyraża nadzieję, że sejm tego kraju koronnego zostanie zwołany na wiosnę, poleca Banowi zwołać niezwłocznie konferencyę banalną i przedłożyć jej pod obrady jako też dla postawienia wniosków kilka pytań względem przyszłego sejmu i regulaminu wyborczego. Wnioski tej konferencyi mają być niezwłocznie przedłożone Cesarzowi.

Część nieurzędowa.

Lwów, 20. stycznia.

Dzienniki *pruskie* rozprawiają ciągle jeszcze o mowie od tronu i o przemówieniu pana Grabowa. — Zapatrywania się ich są i dziś jeszcze w najgłówniejszych punktach sprzeczne i zdradzają tylko indywidualną stronność dzienników. Większa część tych rozpraw przypuszcza wprawdzie możliwość pojednania, ale przywiązują też do niej warunki bardzo trudne do wypełnienia. *Nordd. Allg. Ztg.* upatruje „rękojmię przyszłości" w wyznaniu Grabowa, że reorganizacya armii ułatwiła wielkie narodowe dzieło. Podobnież pisze gazeta szląska. „Mowa od tronu — powiada — jak również przemowa prezydenta Grabowa utwierdzają nadzieję porozumienia. Już to jest korzyć niemała, jeźli dwie spierające się partye, rozszedłszy się dawniej kilkakrotnie bez załatwienia sprawy, spotykają się znowu niepodnosząc dawniejszych sprzeczności. Wnioskując jak najskromniej nawet potrzeba koniecznie przypuszczać, że każda strona przynosi punkt sporny pod nowe obrady z cichą myślą więcej przeczuwanego może niż oczekiwanego pojednania. Strony, które schodzą się nanowo w taki sposób, będą z pewnością obierać stosowniejsze środki, ażeby dojść do porozumienia, niż dawniej, gdy się tylko trzymały ściśle drogi prawa."

Projekt adresu pruskiej izby deputowanych, ułożony przez Reichenspergera, Osterath i kilku innych, powiada: „Spodziewamy się z pewnością, że osiągnięta samoistność północnych marchyi niemieckich doczeka się w jak najkrótszym czasie stanowczego załatwienia, które odpowie zarówno prawom Księstw, jak i interesom Prus i Niemiec. My odpowiadamy z największą gotowością na zmierzające do porozumienia kroki rządu, ale to porozumienie może tylko nastąpić, jeźli rząd uzna konstytucyjne prawo kraju. To prawo jednakże zostało trzyletniem postępowaniem rządu faktycznie zakwestyonowane." Następnie przypomina projekt niezałatwienie budżetu przytaczając Ar. 99. konstytucyi, i powiada dalej: „Na przyszłość może załatwienie sporu nastąpić przezto tylko, jeźli rząd przedewszystkiem uzna formalnie konstytucyjne prawo budżetu, i ze strony materyalnej wniesie projekta, które ile możności umniejszą połączone z reorganizacyą ciężary. Lud pruski ma to przekonanie, że przy udowodnionej niedawno dzielności tak młodszych jak i starszych żołnierzy dostatecznym jest dwuletni termin służby."

Z Paryża piszą do *Bothschaftera*, że liczba *arcybiskupów i biskupów*, którzy za odczytanie encykliki mają być *pociągnięci do odpowiedzialności*, wynosi już 16, między tymi 6 arcybiskupów, mianowicie z Besançon, Cambrai, Tours, Toulouse, Lejon i Rennes. Tymczasem przemawia — jak słychać — pan Baroche w radzie ministeryalnej za tem, ażeby ze względu na to, iż agitacya klerykalna i tak już się uśmierza, nierobiono w tej sprawie żadnych dalszych demonstracyi.

Jener. Kor. dowiaduje się z Petersburga ze „źródła wielce wiarygodnego", że książę *Gorczakow* ma być wkrótce mianowany kanclerzem państwa. Tym sposobem sprawdziłaby się stanowczo ponawiana już kilkakrotnie pogłoska o bliskiem zastąpieniu jego ambasadorem w Paryżu, baronem Budbergiem. „Na wszelki sposób jednak — powiada korespondent *Jener. Kor.* — niesprawiłoby to wcale miłego wrażenia w Paryżu, gdyby ów mąż stanu, który w najnowszym czasie oddalał się coraz więcej od polityki francuzkiej, powołany został na tę wysokę posadę, która od śmierci hrabiego Nesselrode pozostała opróżnioną."

W *wileńskiem* dzienniku urzędowym ogłoszony został teraz dopiero wydany jeszcze z końcem grudnia *okulnik Murawiewa* do wszystkich gubernatorów Litwy, który nakazuje im objeżdżać podległe sobie prowincye, a w razie przeszkody zalecić, to godnym zaufania urzędnikom, ażeby rozpoznać osobiście polityczne, religijne i socyalne stosunki, w razie potrzeby przedsiębrać na mocy przysłużającej im „nieograniczonej władzy" zmiany w składzie urzędników i w rozporządzeniach, i nakoniec zapobiegać energicznie wszelkim nieporządkom. Cel tego okólnika określa wileński dziennik urzędowy temi słowy: „Dziś, kiedy rewolucya została przytłumiona, oczekuje nas trudne dzieło, mianowicie uregulowanie stosunków kraju na podstawach prawnych."

Constitutionnel pisze o projekcie rozmaitych kolonii angielskich w Ameryce względem *utworzenia konfederacyi* pod nazwą „Akadyi". Rząd angielski nie odnowi swego przyzwolenia, gdyż nowa konfederacya umocni tylko węzły istniejące między koloniami i krajem macierzystym. Kolonie bowiem nie tylko nie myślą wcale o oderwaniu się, lecz owszem oświadczyły wyraźnie we wstępie swojego projektu, że każdoczesny Monarcha angielski ma być także ich Monarchą w duchu konstytucyi angielskiej. Tak n. p. posiadałyby one także senat, którego członków mianowałaby dożywotnie korona angielska. Nowa konfederacya obejmowałaby ogromne terytoryum, i liczyłaby pomiędzy ludnością najmniej 500.000 zdolnych do boju mężów, a nadto jeszcze 60 do 70.000 marynarzy, z którychto żywiołów możnaby wybierać potrzebną siłę zbrojną na lądzie i morzu. *Constitutionnel* przepowiada nowej konfederacyi, ponieważ trzyma się monarchicznej władzy centralnej, bardzo pomyślną przyszłość i wyraża także nadzieję, że między nią a Zjednoczonemi Stanami Ameryki będzie mógł istnieć stosunek przyjaźni.

Ogólny podatek klasyczny i dochodowy.

II.

W dalszym rozbiorze projektowanego podatku *Jener. Kor. austr.* występuje przeciw tym, co wyrazili obawę, iż przez zaprowadzenie podatku klasycznego i dochodowego zupełnie nowy podatek lub podwójne opodatkowanie nastanie, w każdym zaś razie znaczne podniesienie podatków nastąpi. Zamiar ten nigdzie nie jest wyrażony w projekcie do prawa, ani też nie jest w podstawie, na której się opiera nowy system podatkowania. Nie idzie tu ani o wcale nowy sposób podatkowania, ani o nową metodę poboru. Podatek dochodowy z roku 1849 miał wprawdzie służyć tylko do pokrycia chwilowych i przemijających potrzeb skarbu. Pobierany był bezpośrednio głównie w kształcie dodatków do egzystujących już podatków, gruntowego, domowego i zarobkowego, i tylko w drugiej i trzeciej klasie od stałych pensyi urzędników i sług publicznych od dochodu artystów, nauczycieli, lekarzy, profesorów i t. d., a w końcu od procentów z obligacyi rządowych i publicznych i in-

nych zapisów. Prowizoryum podatku dochodowego z r. 1849 utrzymało się niestety, ciążąc z całym uciskiem i niekonkurencyą na różnych warstwach ludności, wspólnie zaś z dodatkami do innych podatków stałych, dotychczasowy podatek dochodowy, zamiast wyrównać nierówności niestosowny rozkład ciężarów wyżej jeszcze posunął.

W systemie prowizorycznym starano się o dokładne rozsegregowanie różnych podatków według właściwej podstawy i właściwego rozkładu. Podatki gruntowy, domowy, zarobkowy i czynszowy zastosowane są ile być może najdokładniej do przedmiotu, którego według przychodu jego dosięgnąć mają, podatek dochodowy skierowany jest ku czystemu dochodowi, jaki kontrybuent z różnych źródeł przychodu posiadać może i pociąga takowy czysty dochód do ponoszenia ciężarów publicznych po straceniu wszelkich publicznych i prywatnych opłat, pomijając ile być może tych, co szczupłe tylko mają dochody. Zarzut, jakoby nowym podatkiem klasycznym i dochodowym zaprowadzić chciano podwójne opodatkowanie, upada w obec istniejącego już podatku dochodowego i związku, w jakim tenże zostaje z dotychczasowym systemem podatkowania. Jeżeli zaś dotąd zdarza się, iż jeden i ten sam przedmiot podwójnemu podatkowi ulega, czego zaprzeczyć nie można w obec nałożonych dodatków do podatku, to błąd ten ustanie przynajmniej w zasadzie, przez zaprowadzenie w miejsce dodatków podatku klasycznego i dochodowego rozłożonego według zupełnie odrębnej zasady. Zresztą trudno będzie uniknąć zupełnie zarzutu podwójnego opodatkowania tam, gdzie różne podatki obok siebie istnieją, i dopóty dopóki obecny tak skomplikowany system podatkowania, złożony z ceł, podatków konsumcyjnych, stemplów i licznych podatków stałych, nie ustąpi miejsca owemu ogólnemu i jedynemu podatkowi dochodowemu, owemu ideałowi ekonomii narodowej, którego w praktykę nigdzie jednak nie wprowadzono.

Ze stanowiska racyonalnej finansowej polityki przemawiać można w Austryi za proponowanym podatkiem klasycznym i dochodowym, jako za podatkiem przechodnim i posiłkowym, idzie bowiem o zmianę zasad obecnego systemu podatkowania w duchu postępu i z uwzględnieniem obecnych stosunków ekonomicznych, bez gwałtownego wstrząśnienia całej budowy obecnego systemu, bez wstrząśnienia stosunków ekonomicznych i handlowych, które zrosły się z tym systemem. Obecne podatki od przychodu mają stanowić według dzieła reformy, stałą część systemu podatkowania, zachowując je ile możności bez częstych zmian, stosunki własności i zarobku podkopujących, nadzwyczajne zaś rubryki w budżecie wydatków państwa pokryte być mają nie na drodze podwyższenia podatków od przychodu, nie na drodze dodatków, lecz na drodze ogólnego podatku klasycznego i dochodowego, który w systemie podatkowania będzie owym elementem ruchomym, według istotnej możności kontrybuenta corocznie rozpisywanym.

Nie słuszne są obawy, iż projektowany podatek klasyczny i dochodowy wywoła jakieś inkwizytoryalne wciskanie się w prywatne stosunki, co każdemu tak niemiłem być musi. Bo najprzód stopa podatkowa będzie nader nizka, a następnie wprowadzona będzie w życie zasada repartycyi. W obec repartycyi fiskus nie ma prawie żadnego interesu wglądania w prywatne każdego stosunki; kontrybuenci sami mają interes, ażeby podatek sprawiedliwie rozłożony został. Będzie to zresztą główne zadanie komisyi podatkowych, które wprowadzone być mają. Jak zaś tylko zreformowane katastry przychodowe zdziałane będą, staną się one najpewniejszym punktem oparcia przy rozdziale podatku klasycznego i dochodowego. Potrzeba tylko będzie powziąść wiadomość o zmianach, jakie zaszły w dochodzie kontrybuentów, ażeby oznaczyć wysokość podatku bez wciskania się w prywatne stosunki, z coraz większym skutkiem.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 20. stycznia. Podług oznajmienia c. k. konzulatu w Warszawie uwolnił z Syberyi rząd rosyjski za wstawieniem się c. k. ministerstwa spraw zewnętrznych wziętych podczas powstania do niewoli dwóch poddanych austryackich, a mianowicie: Stanisława *Krynickiego* ze Lwowa, i Ignacego *Krajewskiego* z Czech w obwodzie złoczowskim, dozwalając im wolnego powrotu do kraju.

Wiedeń, 18. stycznia. *(Nowiny dworu.)* Akt zrzeczenia się Arcyksiężniczki *Maryi Teresy*, zaślubionej dziś z Księciem wirtemberskim *Filipem*, odbył się wczoraj przed południem w sali tajnej rady w burgu ze zwykłą ceremonią. *Cesarz* i wszyscy przebywający w Wiedniu Arcyksiążęta byli obecni przy tym akcie. C. k. tajni radcy znajdowali się jako świadkowie. Arcyksiężniczka przybyła ze swoim ojcem, Arcyksięciem *Albrechtem*, ażeby podpisać dokument zrzeczenia się, który złożony zostanie w archiwów familijnem. — Burmistrz miasta, Dr. *Zelinka* złoży Arcyksiężniczce na czele deputacyi rady gminnej życzenia miasta Wiednia. Na cześć tego radośnego wypadku familijnego wyprawi Arcyksiążę *Albrecht* w przyszłą sobotę wielką ucztę.

Wielki Książę *Toskański* odjedzie wkrótce dla odwiedzenia Cesarzowej rosyjskiej do Nicey. Mówią także, że Cesarzowa zrobi wizytę dworowi wiedeńskiemu.

Książę pruski *Fryderyk Karol* przyjmował wczoraj przed południem kilku wysokich urzędników państwa i wojskowych, a potem był od godziny 10. do 12. na galowej produkcyi w dworskiej ujeżdzalni hiszpańskiej. Około godziny 12. oddał dostojny gość wizytę Jego Mości Cesarzowi, a później pojechał z Najjaś. Panem na łowy do Lainz, w których brali udział także wszyscy obecni tu Arcyksiążęta i Książęta. Łowy trwały do godziny $2^1/_2$, poczem nastąpił powrót do Wiednia. Po południu oddawał Książę kilka wzajemnych wizyt i odwiedził między innymi także Arcyksięcia *Leopolda*. Wieczorem około godziny $6^1/_2$ była uczta galowa.

(Sprawy parlamentarne). Wydział reformy podatkowej miał wczoraj posiedzenie plenarne, na którem rozbierano pytanie, czyli podatki od przychodu mają być dozwolone tylko na pewien peryód, czy też na zawsze. Dr. *Mühlfeld* przemawiał za przyzwalaniem w każdorazowej ustawie finansowej, baron *Tinti* przeciwnie za jednorazowem oznaczeniem kwoty, która ma potem pozostać niezmienną; deputowani *Goriup* i *Sartori* byli tego samego zdania. Uchwały jednak nie powzięto, gdyż wydział chce wprzód jeszcze wysłuchać ministra finansów na jutrzejszem posiedzeniu swojem.

Wydział dla siedmiogrodzkiej kolei żelaznej miał również wczoraj posiedzenie, na którem był obecnym szef ministerstwa handlu baron *Kalchberg*. Na wnoszone do niego zapytania, czy rząd obstaje przy swoim projekcie i preliminowanej sumie, odpowiedział Jego Excelencya potwierdzając, i oświadczył oraz, że pociągnięcie kolei do przesmyku Rothenthurm jest koniecznie potrzebnem w interesie państwa. Kilku członków wydziału oświadczało się przeciw tej linii. Do stanowczej uchwały nie przyszło jednak i tutaj. Deputowany *Skene* przedstawiał znowu potrzebę ustawy o kolejach żelaznych.

Na wczorajszem posiedzeniu *wydziału finansowego* referował najprzód deputowany *Szabel* o kapitale na pokrycie „ceł.“ Zastępca rządu oznajmił, że dochód w roku 1864 wynosił 14,300.000. Dr. *van der Strass* proponował $14^1/_2$ milionów, przyjęto jednak wniosek referenta i wpisano 15 milionów do budżetu. Dalej referował deputowany *Kuziemski* o „loteryi“, i przyjęto do budżetu dochód 18 milionów złr.

Szwajcarya.

(Obostrzenie kontroli policyjnej nad wychodźcami.) Osts. Zeitung donosi: Kontrola policyjna nad wychodźcami polskimi w Szwajcaryi została w ostatnich czasach znacznie obostrzona. Władze szwajcarskie zażądały szczegółowego wykazu wszystkich wychodźców polskich przebywających w kantonach, który to wykaz miał być ukończony do 10. b. m. Dyrekcya policyi otrzymała polecenie protokólarnego zbadania każdego wychodźcy co do jego osobistych stosunków, i upraszania u rady związkowej, na zasadzie tego protokółu, o pozwolenie na dalszy pobyt, lub też żądania wydalenia wychodźcy. Ci z pomiędzy wychodźców, którzy uzyskają od rady związkowej pozwolenie na dalszy pobyt w Szwajcaryi, powinni posiadać od 20. b. m. karty pobytu, wójci zaś gmin otrzymali polecenie śledzenia za postępowaniem i ilością wychodźców przebywających w ich gminach i regularnego składania dyrekcyi policyi raportów w tym względzie.

Niemcy.

Berlin, 17. stycznia. *(Posiedzenie pruskiej izby deputowanych. — Różne wiadomości.)* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych minister spraw wewnętrznych protestował przeciw mowie prezesa izby Grabowa, która była gorzką krytyką postępowania rządu, i przedstawiała położenie kraju w nader ciemnej barwie. Zachodzi pytanie, czyli prezes miał prawo mówienia o takich sprawach przed ukonstytuowaniem izby, i czyli to zgadza się z poślubioną urzędową powinnością; jakież wrażenie mowa ta zrobić może na Królu i na kraju całym, gdy w mowie tronowej wyrażone było życzenie pojednania, a prezes zaledwo doczekać mógł czasu dla wyrzeczenia, iż spór nie był nigdy tak wielki jak dziś? Rząd ubolewa głęboko nad tą mową, lecz nawet w razie gdyby izba mowę tę pochwaliła, rząd nie przeniewierzy się intencyi pojednania.

„I my, „powiada minister“, stoimy na podstawie prawa, nie damy się zepchnąć z tej podstawy, lecz o ile z podstawą tą zgodzić się da, wystąpimy z wnioskami gwoli pojednania.“

Prezes Grabow odpowiedział: sądziłem, iż było moim obowiązkiem wypowiedzieć zdanie moje o położeniu kraju, i uczyniłem to bez przesady. Nie sądzę, ażeby p. minister miał prawo robienia mi podobnych wyrzutów.

Dep. Reichensperger żąda, ażeby prawa mniejszości izby szanowane były.

Dep. Waldek występuje w obronie prezesa, i na tem się cała sprawa skończyła.

Minister Bodelszwing składa etaty na rok 1865, według których wydatki i wpływy wynoszą po 150,714.031 talarów. Wydatki stałe podane są na 142,535.009 talarów, wydatki zaś jednorazowe na 8,179.022 talarów.

Wpływy powiększyły się w stosunku do przeszłego roku o 9,388.750 talarów brutto, a o 7,147.641 talarów netto.

Dep. Hennig wnosi ażeby budżet poprzednio w izbie był rozebrany. Dep. Schwerin, Osterrath i Twesten żądają przesłania go komisyi budżetowej. Za wnioskiem Henniga przemawiają Waldek i Virchow. Po dłuższej debacie wniosek Henniga został odrzucony, a budżet do komisyi przesłany.

Dep. Reichensperger i inni wnoszą podanie adresu do Króla.

Gazeta krzyżowa zamieściła doniesienie korespondencyi holsztyńsko-szleswickiej, iż robią się przygotowania gwoli przystąpienia Księstw zaelbiańskich do związku cłowego niemiecko-austryackiego.

tJuro odbyć się ma kapituła orderu orła czarnego.

Królestwo Polskie.

(Otwarcie ruskiego gimnazyum w Warszawie.) Warsz. Dnew. donosi: W miesiącu styczniu r. 1865 otwarte zostanie w Warszawie gimnazyum ruskie, progimnazyum żeńskie i szkoła początkowa dla dzieci płci obojej. Gimnazyum będzie otwarte w składzie 4 klas niższych, a progimnazyum w składzie 3 klas niższych.

Rosya.

(Mianowania.) Ruski Inwalid ogłasza następujące ukazy: Do rady państwa. Jego Cesarskiej Wysokości najukochańszemu naszemu bratu Wielkiemu Księciu Konstantemu Mikołajewiczowi najmiłościwiej rozkazujemy być prezesem rady państwa z pozostawieniem przy wszystkich zajmowanych przez Jego Ces. Wysokość urzędach i godnościach. – Prezesowi komitetu ministrów, rzeczywistemu tajnemu radzcy księciu Gagarynowi najmiłościwiej rozkazujemy w nieobecności Jego Ces. Wysokości najukochańszego naszego brata Konstantego Mikołajewicza prezydować w radzie państwa. — Sekretarzowi państwa naszemu sekretarzowi stanu, tajnemu radzcy Butkowowi, najmiłościwiej rozkazujemy być członkiem rady państwa z pozostawieniem go członkiem komitetu kaukazkiego i z zachowaniem godności naszego sekretarza stanu. — Naszemu sekretarzowi stanu, senatorowi, tajnemu radzcy Milutynowi, najmiłościwiej rozkazujemy być członkiem rady państwa z pozostawieniem przy wszystkich zajmowanych przez niego urzędach i z zachowaniem godności naszego sekretarza stanu. — Towarzyszowi naczelnego prokuratora najświętszego synodu, senatorowi, naszemu sekretarzowi stanu, tajnemu radzcy księciu Urusowowi najmiłościwiej rozkazujemy być sekretarzem państwa z pozostawieniem w godnościach naszego sekretarza stanu i senatora. Na oryginałach własną Jego Ces. Mości ręką podpisano: Alexander. St. Petersburg dnia 1. stycznia 1865 roku. — Pełniącemu obowiązki sekretarza stanu w departamencie prawodawczym rady stanu, tajnemu radzcy Zarudnemu najmiłościwiej rozkazujemy być sekretarzem stanu tegoż departamentu. Na oryginale własną Jego Ces. Mości ręką podpisano: Alexander. St. Petersburg, dnia 31. grudnia 1864 r. Do komitetu ministrów. Członkowi rady państwa, naszemu sekretarzowi stanu, tajnemu radzcy Butkowowi, najmiłościwiej rozkazujemy być członkiem komitetu ministrów z pozostawieniem przy innych urzędach i godnościach. Na oryginale własną Jego Ces. Mości ręką podpisano: Alexander. St. Petersburg, dnia 1. stycznia 1865 r.

(Rozporządzenie względem kolei żelaznej.) Ruski Inwalid pisze: Najjaśn. Pan po pilnem i wszechstronnem roztrząśnięciu w radzie ministrów dziennika komitetu dróg żelaznych, z powodu wynikłej w pomienionym komitecie różnicy w zdaniach co do kierunku, w jakim dla celów państwowych i narodowo-ekonomicznych należałoby poprowadzić drogę żelazną pomiędzy Moskwą i morzem Czarnem, i po wysłuchaniu wszystkich wynurzonych na posiedzeniu zdań w tym ważnym przedmiocie najwyżej rozkazać raczył: Drogę żelazną południową, rozpoczętą już z Moskwy do Sierpuchowa i z Odessy do Bałty, budować w dalszym ciągu kosztem skarbu państwa ile możności czynnie, z jednej strony z Sierpuchowa na Tułę, Orzeł, Kursk i Kijów, z drugiej zaś strony z Bałty na Kremienczug i Charków z pozostawieniem do dalszej decyzyi postaranie się o środki dla połączenia tego ostatniego miasta z Kurskiem.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 12. stycznia. *(Kalendarz gregoryański. — Komunikacya pocztowa.)* Od dawna już Książę Kuza przemyśliwa nad zaprowadzeniem kalendarza gregoryańskiego, i zamiar ten już dawno byłby przywiódł do skutku, gdyby nie opór duchowieństwa grecko-katolickiego, który szczególnie silnym stał się od czasu sekularyzacyi dóbr klasztornych, to jest odkąd Książę rozjątrzył duchowieństwo równie jak rozjątrzył bojarów przez zaprowadzenie ustawy włościańskiej. Książę postanowił więc powoli zaprowadzać nową rachubę czasu, aby do niej ludność przyzwyczaić, i przekonać ją o dogodnościach używania tego samego kalendarza jakiego używa cała oświecona Europa. Kalendarz gregoryański zaprowadzono więc tymczasowo w służbie pocztowej i telegraficznej, tudzież w handlu międzynarodowym i wszystkim ministeryom poruczono kłaść w dokumentach podwójną datę według obu kalendarzów.

Donoszono dawniej, że na mocy dekretu książęcego rząd obejmie na siebie od 1. stycznia 1865 wszystkie poczty, a więc i te któremi dotychczas zawiadywała Austrya i Rosya. Później jednak przekonano się, że wykonanie takiego dekretu wymaga wiele poprzedniczych przygotowań. Odłożono więc objęcie poczt do 1. maja 1865, a tymczasem Książę upoważnił swego adjutanta Liebrechta jeneralnego dyrektora poczt i telegrafów, do zawarcia konwencyi pocztowych z Austryą Rosyą i Serbią. Ale ponieważ Austrya i Rosya, chociażby były skłonne do koncesyi nie mają powodu przyspieszać zawarcia konwencyi, zwłaszcza, że to dotycze sprawy, nad którą w interesie publiczności, tak w księstwach jak w obudwu cesarstwach wypada dobrze się zastanowić, zdaje się więc, że i 1. maja przeminie a rząd nie obejmie wydziału poczt zagranicznych. Jest to zresztą najgoretsze życzenie ludności stolicy, a szczególnie. kupców jakiejkolwiek są narodowości.

Ameryka.

(Miasto Wilmigton), przeciw któremu zwrócone są działanie floty związkowej pod dowództwem admirała Portera, jest najważniejszem miastem w Karolinie północnej, której polityczną stolicą jest miasto Raleigh. Miasto to najlepszym jest portem w tym Stanie, a zbudowane jest nad r. Cape-Fear o 45 kilometrów od Oceanu. Rzeka wspomniona jakkolwiek przedstawia jeszcze trudności do żeglugi, na przestrzeni od Oceanu do Wilmington jest dostępną dla wszelkich statków, tak że flota admirała Porter będzie mogła podpłynąć pod samo miasto. Ludność Wilmingtonu w 1860 r. liczyła 15.000 mieszkańców. W 1861 r. jeden ze statków który przerwał blokadę, przywiózł z wysp Bermudzkich żółtą febrę, której ofiarą padło 1400 ludzi. Zresztą miasto wystawione jest na choroby epidemiczne, bo zaledwie o kilka sążni wzniesione jest nad poziom rzeki. Wilmington od początku wojny a szczególniej od czasu zamknięcia skuteczniejszego innych wielkich portów południa, jest najważniejszym punktem handlowym konfederacyi. Zawsze w porcie jest 10 do 15 *blockade runners*, to jest statków przerywających blokadę, które ciągle odbywały drogę pomiędzy tym portem a osadami angielskiemi w Nassau i na w. Bermudzkich. Cały zatem handel zewnętrzny stanów skonfederowanych koncentrował się w Wilmingtonie, dotąd niedostatecznie blokowanym przez flotę związkową. Wyprawa floty związkowej, ma na celu zdobycie Wilmingtonu i zamknięcie wszelkiego handlu południa z zagranicą.

Kronika.

(Wykłady p. Wincentego Pola o historyi muzyki religijnej) w sali radnej miasta Lwowa rozpoczną się jutro. Wykłady te będą się odbywać z współdziałaniem i nakorzyść gal. Towarzystwa muzycznego, przez sześć wieczorów.

(Taxy dorożek.) Dorożki są jednokonne II. klasy z białemi numerami i I. klasy z czerwonemi numerami, tudzież parokonne. Wszelka zwykła jazda w mieście lub na przedmieściach bez zatrzymania, powrotu lub dalszej jazdy dorożką II. klasy 10 c., dorożką I. klasy 15 c., dorożką parokonną 20c.; jazda do Kisielki, na Wysoki zamek, do ogrodu Węglińskiego, do lasku św. Zofii, do żelaznej wody, na Wulkę, do Pelczyńskiego stawu, do ogrodu Kortuma, na Bajki, lub do którejkolwiek innej rogatki bez zatrzymania i powrotu dr. II. 18 c., dr. I. 25 c., parok. dr. 30 c. Podług czasu za 1 pół godziny dr. II. 18 c., dr. I. 25 c., parok. dr. 30 c., za 1 godzinę dr. II. 30 c., dr. I. 40 c., parok. dr. 50 c. — Za każdy po 1 godzinie następujący kwandrans dr. II. 7c., dr. I. 10 c., parok. dr. 10 c. Czas brakujący do pół godziny, godziny lub kwandransa liczy się na rzecz woźnicy. Jazda w nocy, to jest od 1. listopada do ostatniego marca pomiędzy 8 godz wieczorem a 6 z rana, od 1. kwietnia do ostatniego października pomiędzy 10 godziną wieczorem a 5 z rana o połowę drożej. Jazda we dnie lub w nocy na bal w zapusty dr. II. 30 c., dr. I. 40 c., parok. 50 c.; — na pocztę lub z poczty z podróżnymi i lekkim pakunkiem dr. II. 18 c., dr. I. 25 c., parok. dr. 30 c.; — z dworca kolei lub tamże dr. II. 18 c., dr. I. 25 c., parok. dr. 30 c.

Za czekanie lub jazdę nad czas oznaczony płaci się według taryfy. Przy zamówieniach jazda liczy się od chwili, w której dorożka musiała opuścić stanowisko aby dotrzymać umowy. Wezwaniu do jazdy musi być zadosyć uczynione, przyjęte zamówienia muszą być dotrzymane, powozy powinny być trzymane czysto i taksa powinna być w nich wywieszona w miejscu w oko wpadającem; woźnica nie może żądać wyższej zapłaty lub „na piwo“ w przeciwnym bowiem razie podpada karze. Osoby jadące nie mogą walać lub psuć powozy i sanki, ani też płacić niżej taksy i w razie przeciwnym podlegają karze i są obowiązane do nagrodzenia szkody. Wszelkie zażalenia wnoszą się do c. k. dyrekcyi policyi.

(Rzadki wypadek.) W r. z. lwowska gmina ewanielicka zmniejszyła się o 104 osób, przez śmierć 54 osób płci męzkiej i 50 osób płci żeńskiej, jednocześnie jednak uzupełniła się na nowo, ponieważ urodziło się 54 dzieci płci męzkiej, i 50 płci żeńskiej; co zaiste jest rzadkim w statystyce wypadkiem.

(Morderstwo.) Dnia 10. b. m. znaleziono w lesie pod Buczaczem ciało zamordowanego człowieka. Ze śledztwa pokazało się, że był to wyrobnik imieniem Marcin Kropiwnicki z Żydaczowa, i poszlakowany o tę zbrodnię kowal z Trybuchowiec Iwan K. przyznał się wprawdzie do zabójstwa, ale zaprzeczał zły zamiar, chociaż rozmaite okoliczności, a mianowicie zadane rany świadczą, że morderstwo było rozmyślne.

(Poddani ces. austryaccy w niewoli rosyjskiej.) „Gazeta Narodowa“ otrzymuje z Wiednia spis 134 poddanych austryackich, wziętych do niewoli rosyjskiej podczas powstania w Królestwie Polskiem, za którymi c. k. ministeryum spraw zewn. wstawiło się w tych czasach przez c. k. jeneralny konzulat austryacki w Warszawie i c. k. poselstwo austryackie w Petersburgu, w celu wyjednania ich uwolnienia. Usiłowaniom c. k. jeneralnego konzulatu austryackiego w Warszawie już się powiodło dla wielu wyrobić pożądane ulaskawienie.

Ostatnia poczta.

Berlin, 18. stycznia. *Prov. Corresp.* pisze: „Niepodlega żadnej wątpliwości, że rząd pruski niezezwoli na żadne rozstrzygnięcie losów Księstw, nieuzyskawszy wprzód zupełnej i pewnej rękojmi, że zostaną dopełnione wszelkie warunki, jakie wypadnie postawić w interesie Prus i Niemiec co do przyszłych wojskowych, morskich i handlowych stosunków Księstw z Prusami.“ *Nordd. Allg. Ztg.* zapewnia, że bezzasadne są wszelkie pogłoski jakoby rząd zamierzał w ogóle nieprzedkładać wcale ustawy wojskowej.

Kiel, 18. stycznia. *Kiel. Ztg.* potwierdza z pewnego źródła wiadomość dziennikarską o składzie rządu krajowego.

Turyn, 17. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych interpelował *Cantu* ministerstwo względem usunięcia kilku profesorów za odmówienie przysięgi i żądał zniesienia ustawy o przysiędze. Minister oświecenia wyjaśniał sprawę. Izba pochwaliła postępowanie ministerstwa.

Flensburg, 18. stycznia. Tutejsza *Nordd. Ztg.* donosi: Członkowie komisyi do uregulowania granicy udali się wczoraj na północ, i rozpoczną jutro swoje prace.

Bruxela, 18. stycznia. *Indep. belge* donosiła, że Francya i Austrya wymieniały już dawno wszelkie prawodawcze i administracyjne dokumenta, które regulują stosunki handlowe obudwu krajów; teraz zaś polecono francuzkim i austryackim mężom fachowym, ażeby rozpoznali podstawy do dalszych układów.

Nowy York, 7. stycznia. Hood przekroczył rzekę Tennessee na dniu 26go z. m. Dzienniki Richmondzkie donoszą: Celem jenerała Thomasa jest Broonville, środkowy punkt kolei do Charlestonu. Część armii jenerała Shermana przekroczyła rzekę Savannah i spędziła pikietę separatystów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. stycznia.

Hotel George: PP. Malinowski J. c. k. maj., z Węgier. — Popiel P., z Krakowa. — Radziejowski J., z Rosyi. — Ks. Lubomirski A., z Krakowca. Hr. Borkowski M., z Mielnicy. — Hr. Dzieduszycki W., z Jezupola. — Hr. Komorowski P., z Bilinki. — Wojciechowski W., z Dąbrowy.

Hotel angielski: Jełowicki W., z Chudynowic. — Papara W., z Sanoka. Rosenberg J., z Kamieńca podolskiego.

Hotel Langa: Grossmann F. c. k. przeł. obw., Br. Vug L. c. k. maj. i Teumer J. c. k. porucz., z Stryja.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. stycznia.

PP.: Horodyski T., do Krogulca. — Merkl A. c. k. rad. dw., do Krakowa. — Sozański A., do Tarchunowiec. — Treter H., do Łonia. — Treter Kon., do Podlipia.

TEATR.

Dziś teatr polski: „**Przed śniadaniem**“, obraz w 1 akcie przez Jana z Pleszowic; po raz pierwszy. Nastąpi: „**Bojomir i Wanda**“ czyli „**Zamek na Czorsztynie**“, operetka w 2 aktach z muzyką Karola Kurpińskiego. Między pierwszą a drugą sztuką odegrany będzie polonez „*Z celi w świat*“ utworu Alojzego Lipińskiego.

Jutro teatr niemiecki: „**Mannhaft an Bord**“, nowa operetka komiczna w 1 akcie. Poprzedzi: „**Die Zaubergeige**“, operetka w 1 akcie; pomiędzy temi: „**Wenn Frauen weinen**“, nowa komedya w 1 akcie. — Występ gościnny p. Teresy Braunecker-Schäfer z Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. stycznia 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	319 41	+ 1 8	91.0	połududniowy sł.	deszcz
2. god. po poł.	320 38	+ 0 7	84 7	zachodni „	śnieg
10. god. wiecz.	321 45	+ 0.2	88 5	„ „	pochmurno

Kurs Lwowski.

Dnia 19. stycznia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	37	5	42
Dukat cesarski	„ „	5	38	5	44
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	41	9	52
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	81	1	84
„ papierowy rosyjski	„ „	1	48	1	49
Talar pruski	„ „	1	72	1	73
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	72	45	73	20
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	76	06	76	82
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	97	73	63
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	80	—	80	75
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	223	50	225	17

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19. stycznia.

	zł.	kr.
5% Metaliki	72	45
5% pożyczka narodowa	80	49
Losy z 1860 roku	95	80
Akcye banku wiedeńskiego	786	—
„ „ kredytowego	183	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	114	80
Srebro	114	35
Dukat pojedyńczy	5	43

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	67.10	67.20
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	97.50	98.—
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	80 40	80.50
od kwiet. do paźd. po 5%	80.40	80.50
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	86.—	86.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	72.25	72.35
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	72.60	72.70
dtto. po 4½%	63.—	63 50
dtto. „ 4%	56.—	56.25
dtto. „ 3%	42.—	42.50
dtto. „ 2½%	35.50	37.—
dtto. „ 1%	14.10	14.30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	159.50	160.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	156.—	156.50
Przez. do wyl. z r. 1854	89.—	89.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	95.75	95.85
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	98.10	98.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	86.10	86.20
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	18.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67 —	68.—
„ „ „ 4½%	62.50	63.—
„ „ „ 4%	55.50	56.—
„ „ „ 3½%	48.50	49.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	55.50	57.50
„ 2¼%	49.—	51.—
„ 2%	44.—	46.—
„ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.50	90.50
Wyż. Aust.	89.75	90.25
Salcburg	90.75	91.25
Czech	93.	93.50
Morawii	91.50	92.50
Szląska	89.—	90.—
Styryi	90.50	91.—
Tyrolu	—.—	—.—
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Kar., Krainy i Wyb.	88.50	92.—
Węgier	73 75	74 25
Banatu Tem.	73.—	73.50
Kroacyi i Slawonii	74.—	74 50
Galicyi	72.75	73.25
Siedmiogrodu	71.50	72.—
Bukowina	71.50	72.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.25	71.75
Banat Temesz.	70.50	70.70
Lomb. wen. poż. z r. 1859	96.—	96.50
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	57.—	57.50
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	57.—	57.50
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	26.50	27.50
„ 2½% „ 100 „	22.50	23.—
„ 2¼% „ 100 „	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „	18.—	18.50
„ 1¾% „ 100 „	15.75	16.25

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	789.—	791.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183.—	183.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	600.—	602.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	82.—	83.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1840.—	1842.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	205.70	205.80
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	247.—	248.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	137 50	138 —
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	224.—	224.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 25%	64.—	65.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	165 25	165.75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	120 75	121 25
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	710.—	720.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	252.—	256.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	190.—	195.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	143.—	146.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	465.—	466.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	234.—	236.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	400.—	405.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	268.—	272.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	350.—	355.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.—	102.25
przeznaczone do los. po 5%	94.50	94.75
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	89.80	90 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	73.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	80.50	81.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	98.50	99.50
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	97.50	98 —
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	90.—	91.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	116.25	116.75
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	112.—	112.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.25	92.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	80.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	93.—	93.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.50	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	96.—	96 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.—
Lloyda za 100 zł.	90.50	91.—

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.60	126.80
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	85.50	86.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	108.—	109.—
„ „ po 50 zł. m. k.	47.—	48.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.25	26.75
Esterhazego po 40 zł. m. k.	103.—	105.—
Salma „ 40 „ „	—.—	—.—
Palfiego „ 40 „ „	29.50	30.—
Clarego „ 40 „ „	29.—	29.50
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.—
Windischgrätza 20 zł. „	17.50	18.—
Waldsteina 20 „	19.50	20.—
Keglevicha 10 „	14.—	14 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.10	97.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	97.30	97.30
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	86.80	86 80
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	45.40	45.40
Londyn za 10 ft. szt.	114 80	114 90
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	45.65	45.70
Paryż za 100 fr.	45.70	45.70
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.42½	5.43½
dtto. pełnej wagi	5.42½	5.43½
Korona	15.80	15.85
20frankówka	9.21	9.22
Rosyjski imperyał	9.45	9.48
Talar związkowy	1.71	1.72
Srebro	114 25	114.50
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50c.	

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.